

½IVOT, LĀ•SKA, DLUHY A ... XLIV.

StĀ™eda, 27 Ā•erven 2012

Tak snad to vyšlo. Z firmy, se kterou jsem jednal o externí spolupráci, pĀ™išla kladná odpověš. Normálněš bych se domĀ™ hrnul s dobrou zprávou, ale kdyš jsme si tak vyjasnili, jak to s tou komunikací v praxi je, rozhodl jsem se, Āš PavlínĀ™ nic Ā™íkat nebudu. Taky poĀ™kám, aĀš to bude fungovat, Ā•ili minimálněš rok. Ā•elovĀ™ k nikdy neví.

VlastnĀ™ to vĀ™bec pak není problém, mít vlastní pĀ™íjmy bokem, Āš já blbec jsem na to nepĀ™išel uĀš v nemuseli jsme kupovat teĀ™ plíny na úvĀ™r. Houby na úvĀ™r – normální kontokorent, dorovnaný do konce mĀ™ síce. TakĀš jestli banka nelĀš (coĀš se samozĀ™ejmĀ™ nejen Āš nedá vylouĀ™it, ale spíš dá pĀ™edpokládat), tak se t bez poplatku. JenĀš na tohle tutlání Ā•lovĀ™ k asi musí mít Āšaludek, prostĀ™ to neumím. TakĀš jsem to probral aspoĀ™ z Myškou. „Poslouchej tati, Ā•ili bych mohla ten nověj foĀ™ák na podzim zahlídnout?“ „ vyjde jak má, tak urĀ™itĀ™.“ „A nebudou vám ty peníze chybĀ™t?“ „Nebudou, protoĀš Āšádný nejsou. My jsme si to s Pavlínou tak nastavili teĀ™.“ „PozornĀ™ si mĀ™ prohlídla. „Není to nĀš Āš ne?“ „Ne. Pavlína se vyjádĀ™ila jasnĀ™.“ „Myška pokrĀ™ila rameny. „ vaše vĀ™c. Jo, abych nezapomnĀ™la, máš chvilku?“ „MĀ™l jsem. Myška mĀ™ vytáhla do svĕh pokoje a na stole mĀ™la poloĀ™ené tĀ™í obrázky. Kdepak obrázky. TĀ™í diplomy. Druhé a dvĀ™ tĀ™etí místa z mezinárodní fotografické soutĀ™Āš. „Ty brĀ™o... No ty jsi skvĀ™lá! JeĀ™íš holka, jak to dĀ™láš?“ „Nevím,“ usmála se. „Tak jo. Ten foĀ™ák bude. Spolehni se. Budeme slavit?“ „ nevím. Jestli chcete… já bych si nejradš i dala hambáĀ™.“ „No tak jedem. Majda spí, Pavlína pracuje, tak se rozšoupnem. PoĀ™kej, jen jí Ā™eknu, Āš se pojedem nabaštit, aĀ™ nemusí nic dĀ™lat na veĀ™er.“ „MiláĀ™ku?“ „Pavlína pracovala a ani mĀ™ moc nevnímala. „Áno?“ „Pojedem s Myškou oslavit diplomy, takĀš se nacpem hambáĀ™Ā™, jo?“ „Diplomy? Jaké diplomy?“ „Z mezinárodní soutĀ™Āš, co obeslala její škola. Asi jsem ti to Ā™íkal, ale uĀš je to ne roku.“ „No tak to gratuluju. Myško?“ „Áano?“ „ozvala se dokonce i se slovenským pĀ™ízvukem. „UkáĀš mi tu diplomu?“ „Je to na stole, u mĀ™.“ šla podívat vedle a my se zatím obouvali. „No to je fakt super. Gratuluju moc. Tak si to uĀšijte.“ „UĀšijem. Co chceš dovézt z mĀ™sta, Popelko?“ „Co tĀ™ cvrnkne do nosu.“ „ D pusu a my s Myškou vyrazili. Co tak Ā™íct o hambáĀ™ích, posedĀ™li jsme, pomlaskali … a probírali jsme fo výzdobu nového Futura a bylo nám fajn. Zeptal jsem se na Petra, bráchu, jestli se tĀ™eba neozval, ale prý nic moc. Prošli jsme se Futurem, koukli po nových obchodech, hezky to udĀ™lali. No a pak mĀ™ opravdu nĀ™co cvrnklo do nosu – vĀ™nĀ™. „PojĀ™, uĀš vím, co pĀ™ivezem PavlínĀ™.“ „HoĀ™ický trubiĀ™ky.“ „Ale ne. Jen by to chtĀ™lo nĀ™co jinýho, otĀ™e.“ „Já vím, Āš by to chtĀ™lo nĀ™co jinýho, dcero. Ale není vhodná doba a to nemyslím finanĀ™nĀ™. Jenom.“ „A jsi si jistej, Āš jí to nĀ™jak potĀ™ší?“ „Nevím. Ale cvrnklo mĀ™ to do nosu, a tak znĀ™la objednávka, ne?“ „No vlastnĀ™ jo.“ „ ještĀ™ natankovat, bylo krásnĀ™, takĀš jsme si pĀ™ídali káfiĀ™ko. A mluvili a povídali, poĀ™ád bylo o Ā™em. SpoluĀš muzika, dokonce i fotbal. „Tak pojĀ™te, oslavenci. UĀš na vás Ā™ekáme.“ „ Tak u nás to t nádhernĀ™. „Tys na nás nĀ™co pĀ™ípravila? Ā™íkal jsem, Āš budem najedený.“ „JistĀ™. Di domĀ™ nenosí. A tohle není na hlad.“ „ Líbnul jsem Pavlínou do hĀ™ívy a pod ruce ji pošoupl hoĀ™ickou tru „Tak tohle mĀ™ cvrnklo, miláĀ™ku. A vĀ™tší uĀš nemĀ™li.“ „To je sladkéééé. Víš, jak vypadat?“ „KrásnĀ™, miláĀ™ku, pĀ™ímo k seĀšrání.“ „NeĀ™áde.“ „ Mil nadĀ™láš, proti gustu Āšádněj dišputát. Na stole byly Ā™erstvý jahody, šlehaĀ™ka a uprostĀ™ed c „Tak na ten dort se tĀ™ím,“ prohlásila Myška. „ZaslouĀ™íš si ho, Myško.“ „A poslouchej,“ pĀ™ídál jsem se. „Jak jsi to všechno dokázala poskládat? VĀšdyĀ™ jsme byli pryĀ™ sotva hodinu.“ „Hodinu a pĀ™l. A jinak je to moje výrobní tajemství, miláĀ™ku.“ „UĀš zase? Za chvíli uĀš fakt nebude dĀ™vod se tĀ™ na nĀ™co ptát.“ „Jirka „Jo, to je v poĀ™ádku, zvykám si.“ „Ty ale vĀ™nĀ™. To si fakt nemĀ™Āš tyhle Ā™eĀ™i odpustit?“ „Ale mĀ™Āš. Tak ti Myško ještĀ™ jednou blahopĀ™ěju.“ „ Pavlínou. Tenhle dort miluju.“ „Já vím,“ odĀ™tila Pavlína. Jen já nevím zase nic. ONA jsem stránkování, index a obsah. Dílo je hotovo. JeštĀ™ jednou pĀ™eĀ™íst, a poslat. Docela mám toho dost. Snad to bude dostateĀ™nĀ™ dobré. „Ahoj tati. Tak som to dneska poslala do agentúry.“ „No a aký máš z toho pocit?“ „Celkom dobrý. Ten text mi neprišiel Ā™nĀ™ký.“ „I uvidíme. A inak ako? S malou všetko v poriadku?“ „Áno, akurát musíme budúci týĀšdeĀ™ na oĀ™kovanie.... to zas bude.“ „A ty sa máš ako Pavlinka? Zvládaš to?“ „ Zhlubok jsem se nadechla. „Mám sa dobre a zvládam to tati.“ „Kdyby to tak byla pravda. Ve skuteĀ™nosti úna sotva drĀším víka otevĀ™ený a Jirka se chová divnĀ™. Ale s tím tatínka rozhodnĀ™ zatĀ™Āšovat nebudu. Po posledním jsem se v posteli pĀ™ivinula k Jirkovi. „Jirko....“ „Copa je Pavlínko?“ „ jestli budu mít pro tebe dobrou zprávu. Moc bych si pĀ™ála aby to vyšlo.“ „No, jelikoĀš netuším, oĀ™ jde, nemám k tomu moc co Ā™íct.“ „No víš, upĀ™ímnĀ™... moĀšná bys mĀ™ podpoĀ™it, povzbudit...“ „No to jsem chtĀ™l právĀ™, ale docela jednoznaĀ™nĀ™ jsi to odmítla.“ „ProĀ™ musíš všechno hnát z extrému do extrému? Snad existuje nĀ™co mezi totální participací na projektu a ostentativním nezájmem?“ „Všechno je po tvém, a ještĀ™ si stĀ™Āšješ. Nezdá se ti, Āš podpora je taky to, Āš vezmu Majdu na dvĀ™ hodiny ven? Āš uklidím nebo uvaĀ™ím?“ „ Uf... pĀ™ece vím líp jak kdokoliv jiný. V mé pĀ™edešlé domácnosti co jsem neudĀ™lala vlastnoruĀ™nĀ™, to nebylo. „Máš pravdu, promiĀ™...“ špitla jsem a zaboĀ™ila nos nĀ™kam pod kĀ™ídlo. Všechno je v poĀ™ádku, tak proĀ™ se mi chce spíš breĀ™et? ROMAN